

Subjekt - struktura

Subjekt, jednou jakoby prvotně založený událostí, jejímž je subjektem, nezůstává ničím neměnným, ale jednak se sám děje, tj. něčím dalším se stává, totiž přesněji stává se sám sebou tím, že se sice zjinačuje, že se stává jiným, ale v návaznosti na sebe, jakým až dosud byl, takže vlastně podržuje svou „identitu“ (ovšemže nechápanou ve smyslu matematickém resp. formálně logickém, nýbrž dějící se, stávající se identitu). Chceme-li rozpoznat a „popsat“ (spíše vypsát, vyslovit, vypovědět) strukturu subjektu, musíme to učinit na základě rozpoznání a vypovědění (popsání) struktury události, neboť událost se stává z pouhé „možnosti“ či „virtuality“ událostí skutečnou pouze tak, že se stane subjektem (nebo jinak: že si vytvoří svůj subjekt a že mu předá řadu významných kompetencí). V žádném případě se nesmíme nechat ani částečně ovlivnit tradičním pojetím „subjektu“ jakožto toho, co zůstává beze změn pod mnoha změnami, dějícími se na povrchu (tj. substančním pojetí „subjektu“).

(Písek, 150815-2.)